

MASZYNISTA

ORGAN ZAWODOWEGO ZWIĄZKU MASZYNISTÓW KOLEJOWYCH

PISMO ZAWODOWE
POŚWIĘCONE
SPRAWOM MASZYNISTÓW
i KOLEJNICTWU

Wychodzi 1-go i 15-go każdego miesiąca
Cena numeru 25 gr. Członkowie związku
otrzymują pismo bezpłatnie.

Rękopisów redakcja nie zwraca
Anonimów nie uwzględnia się.

Ceny ogłoszeń wedle umowy

REDAKCJA
i ADMINISTRACJA

Warszawa, Chmielna 9 m. 9

Telefon Nr. 195-28.

Konto czekowe P.K.O. Nr. 3585.

**Własne sprawy
we własne bierzmy ręce!**

TREŚĆ NUMERU: Nasze żądania. — Życie związkowe. — Komunikaty. — Podziękowania, zamiany. — Ogłoszenia.

NASZE ŻĄDANIA.

Na pracownikach państwowych w Polsce sprawdza się moralność powszechnie znanej bajki, opowiadającej o tym, jak to wśród serdecznych przyjaciół... psy zjadły.

Na brak przyjaciół narzekać nie możemy. Mamy ich i w Rządzie i w Sejmie i w prasie. Z rzadką jedno-myślnością stwierdzają wszyscy, że pobory nasze są niedostateczne, że żądania nasze są zupełnie uzasadnione, że poprawa bytu jest koniecznością państwową, która natychmiast załatwiona być musi.

Taka, wyjątkowo korzystna dla nas atmosfera trwa już od kilku lat, a przychylne dla nas opinie nie znajdują już od dawna poważnych i odpowiedzialnych oponentów. A jednak dotąd owa „konieczność państwowa” załatwiona nie została. Gdy bowiem przejść trzeba od słów do czynów znajdzie się zawsze jakaś przeszkoda, znajdują się jakieś wątpliwości czy niemożliwości... i nasi przyjaciele rozkładają ręce, bo nic dla nas uczynić nie mogą. Od lat trzech słyszymy o tem, że sprawa regulacji naszych płac musi być natychmiast rozwiązana a jednak czekamy napróżno i zamiast wydatnej poprawy bytu otrzymujemy groszowe „dodatki”, „zasiłki” czy „wyrównania”, które nędzy naszej nie są w stanie zaradzić. W ten sposób wśród serdecznych przyjaciół... schodzimy na psy.

Pracownicy państwowi nie uświadamiają sobie dotąd z dostateczną jasnością jakie są przyczyny tego dziwnego na pierwszy rzut oka zjawiska, nie rozumieją dobrze jak to jest możliwe, aby po naszej stronie były wszystkie bez wyjątku czynniki miarodajne, a mimo to nie można było załatwić naszych żądań, słusznych, umiarkowanych i mieszczą-

cych się najzupełniej w granicach realnych możliwości.

Powód najważniejszy leży w tem, iż nie wszyscy ci, którzy głośno i ostentacyjnie zapewniają nas o swej sympatii są naszymi szczerymi przyjaciółmi.

Za takiego nieszczerego przyjaciela uważamy przedewszystkiem Rząd.

W pierwszym okresie po wypadkach majowych Rząd sfałszował obietnicami. Trudno stwierdzić, czy była to ze strony Rządu rozmyślna i planowa gra, czy też okoliczności składały się tak fatalnie, iż mimo woli tych członków Rządu, którzy obiecywali — obietnice dotrzymane nie zostały. Rząd tłumaczył się zawsze brakiem środków, szczupłością budżetu i tym podobnymi argumentami, o których zresztą wiedział wzgl. powinien był wiedzieć także i wówczas, gdy obiecywał.

Wystarczy jednak przyjrzeć się uważnie preliminarzom budżetowym na rok 1928—29 i 1929—30 i śledzić bacznie urzędowe enuncjacje o rezultatach gospodarki państwowej w r. 1927—28, aby stwierdzić na podstawie realnych cyfr, że Rządowi środków bynajmniej nie brakowało, że przy dobrej woli, gdyby istotnie uważał sprawę podwyżki uposażeń prac. państwowych za konieczność państwową, mógł był ją przeprowadzić bez większych trudności.

Rezultaty gospodarki państwowej w r. 1927—28, jakniemniej, znane już częściowo, rezultaty gospodarki w okresie bieżącym i przewidywania rządowe na rok przyszły wskazują wyraźnie, że rząd umiał znaleźć i wydobyć ze społeczeństwa przy niezmiennych stawkach podatkowych olbrzymie, jak na nasze stosunki, su-

my i że te sumy przeznaczał na rozmaite więcej lub mniej uzasadnione inwestycje, na zakładanie przedsiębiorstw różnego rodzaju, na wydatki wojskowe, na dotowanie funduszy Banku Rolnego i Banku Gospodarstwa Krajowego, na milionowe wreszcie fundusze dyspozycyjne i kredyty premjowe, remuneracyjne i t. d. rozdawane, jak wiadomo, w porcjach wielkich a potajemnie nielicznym, dobrze widzianym u władz dygnitarzom. Aby nie mnożyć przykładów ograniczymy się tylko do stwierdzenia, iż w roku 1927—28 uzyskano z górą pół miljarda dochodów więcej aniżeli preliminowano. Dotąd niewiadomo dokładnie czy i na co zostały użyte te olbrzymie sumy. W tym samym czasie przedsiębiorstwo P. K. P. wydało na inwestycje zamiast preliminowanych 68 aż 125 milionów, do Skarbu Państwa zamiast 36,5 wpłaciło 52 miliony i ponadto przekazało na następny okres 100 milionów nadwyżki do funduszu nadzwyczajnego, przeznaczonego na inwestycje. W bieżącym roku budżetowym p. Minister Skarbu zapowiada tylko za pierwszych 7 miesięcy 70 milionów nadwyżki, a koleje, które wykonać mają inwestycy na około 300 milionów i do Skarbu wpłacają 90 milionów jeszcze przewidują 30 milionów nadwyżki, która przekazana będzie znowu na dochód nadzwyczajny roku następnego.

Któż wobec tych faktów ośmieli się stwierdzić, że na zaspokojenie skromnych i minimalnych żądań pracowniczych brak środków? Środki są niewątpliwie a tylko Rząd uważa, iż winny być zużyte na inne cele, nie zaś na poprawę naszego bytu. Trudno się chyba dziwić, że w tych warunkach nie wierzymy w szczerą oświadczeń.

W Sejmie mamy przyjaciół szczerych i nieszczerych. Są i tacy, którzy popierają nas na złość rządowi, inni u-przejmi są dla nas tylko w słowach, w rzeczywistości uważają nas za darmozjadów i „ciarachów”. Nieliczni szczerzy przyjaciele z P. P. S. na czele sami niczego zrobić nie są w stanie, zwłaszcza, że oporne stanowisko rządu, za którym bezkrytycznie zdąża B. B., utrudnia bardzo, a nawet wręcz uniemożliwia skuteczną akcją na rzecz spełnienia naszych postulatów.

Prasa posiada znaczenie małe, o ile notuje tylko poglądy redakcji a nie jest wyrazem poglądów i woli społeczeństwa. Społeczeństwo, niestety, jest obojętne ku czemu my sami naszą bezczynnością, brakiem zdolności do masowego działania i masowych demonstracji skutecznie się przyczyniamy.

Ta, sama przez się niewesoła sytuacja, tem jest smutniejsza, iż nam samym brak jest dostatecznej mocy, aby wśród piętrzących się trudności dobrać zwycięsko do upragnionej przez nas mety.

Ogół pracowników państwowych stanowi wartwą społecznie nijaką o poglądach rozbieżnych i nieustalonych. Za wiele jest wśród nas oportunizmu, skłonności do schlebiania chwilowym władcom, za mało samodzielności poglądów i zdecydowania politycznego. Nasze organizacje, z wyjątkiem nielicznych, są słabe i rozdrobnione, a siła wielu z nich sparaliżowana jest już w zarodku przez błędne i zgubne przekonania o fałszywie pojętych obowiązkach wobec pracodawcy, którym jest Państwo. Organizacje skupiające większą ilość związków prowadzą politykę błędną, cofają się przed propagandą w masach, trwają w bezczynności i szermują pustymi słowami, gdy się od czasu do czasu nadarzy ku temu sposobność.

W tych warunkach nie stanowią siły realnej i nikt się z nami poważnie nie liczy. Gdyby było inaczej, niemożliwą byłaby żonglerka interesami naszymi, której świadkami jesteśmy w ciągu lat ostatnich. Gdyby było inaczej, niemożliwym byłoby ludzenie nas obietnicami, wykluczone byłoby spychanie żądań naszych na szary koniec, ustawiczne odkładanie ich załatwienia, łatanie nędzy naszej półśrodkami.

W preliminarzu na rok budżetowy 1929 — 30 Rząd nie przewidział znowu funduszu na **zasadniczą** poprawę bytu pracowników państwowych. Przewiduje się jedynie dalsze utrzymanie 15% dodatku i to o tyle tylko, o ile przywydywana nadwyżka budżetowa rzeczywiście istnieje będzie. Trzeba się zatem pożegnać z zasadniczą regulacją płac conajmniej do kwietnia 1930 r. Także i inne nasze żądania, w szczególności zaś słuszne

żądania podwyżki dodatku mieszkaniowego conajmniej do wysokości wskazanej wzrostem komornego nie zostały uwzględnione. Będziemy zatem musieli stoczyć ciężką walkę o treść preliminarza.

Preliminarz odnosi się do okresu zaczynającego się w kwietniu roku przyszłego. Do kwietnia jednak daleko. Tymczasem nędza pracowników wzrasta się z dnia na dzień, drożyzna wzrasta skokami dużymi, bynajmniej nie o te śmieszne ułamki procentów, które niewiadomo jakim cudem kombinuje sobie Główny Urząd Statystyczny. Nadeszła zima przynosząca zawsze duży wzrost wydatków. Koniecznymi są wobec tego rozmaite środki, aby nadchodzącej klęsce choć w części zaradzić.

Nasze żądania liczą się z realnymi możliwościami, z sytuacją gospodarczą oraz z warunkami politycznymi. Żądamy w chwili obecnej wyrównania stawek dodatku mieszkaniowego

za rok bieżący oraz wyrównania strat poniesionych skutkiem ustalenia mnożnej i równoczesnego wzrostu drożyzny. Chodzi o sumy niewielkie w stosunku do ogółu środków, którymi rozporządza Państwo. Pokryć te sumy łatwo z rezerw skarbowych i nadwyżek budżetowych, którymi dysponuje Rząd. Długo czekaliśmy na inicjatywę Rządu. W tej chwili gdy dłużej czekać nie podobna inicjatywa wyjść musi od Sejmu. Posiadamy wiadomości, iż na najbliższym posiedzeniu Sejmu wystąpi P. P. S. ze stosownym wnioskiem. Jeśli zapewnienia innych klubów były szczerze, można liczyć na większość w Sejmie. Ukrywać jednak nie podobna, iż stanowczy opór ze strony Rządu może całą sprawę udaremnić. Najbliższa przyszłość przyniesie wyjaśnienie.

Żądania nasze w stosunku do budżetu na rok 1929 — 30 wyłuszczyliśmy i uzasadnimy w następnym numerze naszego czasopisma.

ŻYCIE ZWIĄZKOWE

WYSTĄPIENIA I INTERWENCJE PREZYDJUM.

16. XI. 28. — w M. K. w sprawie niefachowców Dyrekcji Katowickiej — kol. kol.: Borkowski, Siadak, Sobczak i Bartuś.

19. XI. 28. — w Dyrekcji Kolei Państwowych w Warszawie w sprawie obsady pociągów w par. Skierniewice — kol. Sommerfeldt z delegacją ze Skierniewic: kol. kol. Szymankiewicz i Giernatowski.

19. XI. 28. — w M. K. w sprawach przydziału węgla górnośląskiego do deputatów w Dyrekcji Lwowskiej, w sprawie niefachowców w Dyrekcji Katowickiej i Krakowskiej. Kol. kol. Borkowski, Komorowski.

20. XI. 28. — w Dyrekcji Kolei Państwowych w Warszawie w sprawie osobistej kol. Liwskiego — kol. kol. Borkowski, Sommerfeldt.

20. XI. 28. — w M. K. w sprawie badań perjodycznych, w sprawie awansów w Dyrekcji Stanisławowskiej i Krakowskiej, w sprawach: Mojzycha w Dyrekcji Warszawskiej, Wolfa i Świerczkowej z Dyrekcji Katowickiej, Magiery z Dyrekcji Lwowskiej — kol. Komorowski.

20. XI. 28. — w Dyrekcji Kolei Państwowych w Poznaniu w sprawie osobistej kol. Nowickiego — kol. Siadak.

21. XI. 28. — w M. K. w sprawie osobistej kol. Mieczysława Sawickiego — kol. Sommerfeldt.

22. XI. 28. — u p. Marszałka Sejmu oraz w Klubie P. P. S. w sprawie jednorazowej zapomogi dla pracowni-

ków państwowych — kol. Borkowski z delegacją C. K. P.

22. XI. 28. — w M. K. w sprawach niefachowców w Dyrekcji Katowickiej, podwyżki godzinowo - kilometrowego oraz w sprawach osobistych Świerczkowej i Magiery — kol. kol. Siadak i Komorowski.

23. XI. 28. — u p. Ministra Kolei w sprawie budowy sanatorium przeciwgruźliczego dla kolejarzy — kol. Siadak z delegacją wszystkich Związków.

28. XI. 28. — w M. K. w sprawach premii węglowej oraz awansów w Dyrekcji Lwowskiej, w sprawie niefachowców w Dyrekcji Katowickiej oraz w sprawie norm węglowych — kol. kol.: Borkowski, Siadak, Komorowski, Kuczkowski, Sobczak.

23. XI. 28. — w Dyrekcji Kolei Państwowych we Lwowie w sprawie listy starszeństwa i awansów na r. 1928/29 — kol. kol.: Borkowski, Prezes Okr. Lwowskiego, Kuczkowski, Prezes Koła Stryj - Spáth, oraz delegacja.

PRACE ORGANIZACYJNE.

23. XI. 28. — Zebranie Koła Lwów — kol. Borkowski.

26. XI. 28. — Posiedzenie Zarządu Głównego Z. Z. M.

27. XI. 28. — Posiedzenie Zarządu Głównego Z. Z. M.

29. XI. 28. — Zebranie Koła Jarosław — kol. kol.: Borkowski, Komorowski, Kuczkowski.

Kasa główna

Zawodowego Związku Maszynistów Kolejowych w Polsce wypłaciła

od 1. X. do 31. X. 1928 r. tytułem świadczeń następujące sumy:

Imię i Nazwisko	Koło	Rodzaj świadczenia	Suma
Okręg Warszawski.			
Rusiecki J.	Warszawa-Praga	Odprawa Emerytalna	1.000.—
Pietruszecki M.	Sosnowiec	" "	1.000.—
Gorzkiwicz L.	Łódź-Kaliska	" "	150.—
Traczyk W.	Warsz.-Wsch.	Zapomoga chorob.	76.—
Pieńkowski J.	" "	" "	42.—
Jerozolimski Sz.	" "	" "	88.—
Borowski F.	" Gdańska	" "	68.—
Pietruszecki M.	Sosnowiec	" "	110.—
Piasecki B.	" "	" "	58.—
Ochmański J.	Skierniewice	" "	102.—
Ekkert A.	Łódź-Fabryczna	" "	28.—
Lindner J.	Kutno	" "	30.—
Caban F.	Koluszki	" "	36.—
Goś W.	Warsz.-Wsch.	Obrona prawna	50.—
Kuras W.	Częstochowa	" "	250.—
Herzog P.	Piotrków	" "	200.—
Dopieralski St.	Łódź-Kaliska	" "	237.50
Pałasiński W.	" "	" "	200.—
Okręg Radomski.			
Garczyński A.	Lublin	Odprawa Emerytalna	900.—
Kolendo W.	Skarżysko	" "	962.50
Mikulski St.	Kielce	Zapomoga chorob.	94.—
Porzak I.	Lublin	" "	110.—
Pisarek R.	Skarżysko	" "	110.—
Barteczko E.	Strzemieszyce	Obrona prawna	300.—
Okręg Wileński.			
Sawko J.	Wilno	Odprawa Emerytalna	1.000.—
Aleksandrowicz W.	Lida	Zapomoga chorob.	24.—
Cyrulnik W.	Brześć n/B.	" "	124.—
Sidorowicz W.	Mołodeczno	Obrona prawna	37.50
Okręg Poznański.			
Łuczak L.	Ostrów	Zapomoga chorob.	44.—
Siejkowski I.	Gniezno	" "	184.—
Cieślowski A.	Jarocin	" "	26.—
Kobusiński M.	" "	" "	158.—
Świetlik B.	Poznań	" "	40.—
Okręg Gdański.			
Uske L.	Chojnice	Zapomoga chorob.	124.—
Jakubowski R.	Tczew	Obrona prawna	200.—
Okręg Krakowski.			
Schimma Karol	Bielsko	Odprawa Emerytalna	976.—
Wędzich P.	Kraków	Zapomoga chorob.	64.—
Wojnarski J.	" "	" "	68.—
Neulinger St.	" "	" "	62.—
Spyt St.	" Pł.	" "	16.—
Gnojek M.	" "	" "	14.—
Pięta St.	" "	" "	170.—
Smrokowski J.	" "	" "	148.—
Dyg E.	" "	" "	90.—
Kwaśny W.	" "	" "	20.—
Klehr K.	Nowy-Śącz	" "	22.—
Zimmerman P.	Dziedzice	" "	146.—
Popiołek J.	Jaśło	" "	108.—
Kiszczuk J.	" "	" "	10.—
Różycki F.	" "	" "	30.—
Okręg Lwowski.			
Świejkowski F.	Stryj	Odprawa Emerytalna	1.000.—
Wydra K.	" "	Zapomoga chorob.	58.—
Strąchocki W.	" "	" "	104.—
Witwicki E.	Sambor	" "	66.—
Pasłowski M.	Drohobycz	" "	76.—
Iwaszko W.	Rawa-Ruska	" "	78.—
Behonek R.	Przemyśl	Obrona prawna	101.25
Okręg Stanisławowski.			
Glaser L.	Stanisławów	Odprawa Emerytalna	1.000.—
Kubas F.	Czortków	" "	1.000.—
Janson L.	Stanisławów	Zapomoga chorob.	70.—
Czerny E.	" "	" "	84.—
Lewicki F.	Czortków	" "	58.—

13 820.75

W ZWARTYCH SZEREGACH

stajemy do walki o postulaty IX Walnego Zjazdu.

(dalszy ciąg rezolucyj kół w sprawie postulatów wniesionych do M. K.)

OKRĘG LWOWSKI.

LWÓW. Walne zebranie członków Koła odbyło się w dniu 3 października r. b. Przedmiotem obrad były postulaty, przedłożone w dniu 8. IX. r. b. w M. K. przez Prezydium Związku Po rozpoznaniu się dokładnym z ich treścią zebrani uchwalili jednogłośnie następującą rezolucję: **Zebrani maszyniści Koła Lwów uważają wszystkie postulaty, wniesione do M. K. na zupełnie słuszne i liczą na to, że Ministerstwo zajmie się ich realizacją zgodnie z obietnicami, czynionymi przez poprzednich pp. ministrów. Zebrani ze swej strony przyrzekają solidarność oraz gotowość poparcia tych postulatów wszelkimi dostępnymi sobie środkami.**

SAMBOR. Walne Zebranie członków Koła odbyło się w dniu 9. X. b. r. przy licznych udziałach członków. Zebrani uchwalili w sprawie postulatów wniesionych przez Prezydium Związku do M. K., rezolucję zgodną w treści z rezolucją Koła Lwów.

JAROSŁAW. Na walnym zebraniu członków Koła Z. Z. M. w Jarosławiu, odbytem w dniu 11. X. b. r. po zapoznaniu się dokładnym i przedyskutowaniu postulatów, uchwalonych przez IX Walny Zjazd Delegatów i wniesionych przez Prezydium Z. Z. M. do M. K., zebrani uchwalili jednogłośnie rezolucję, w której czytamy tę samą chęć i gotowość poparcia postulatów, jakoteż przekonanie o ich zupełnej słuszności, jaka się wyraziła w rezolucji, powziętej przez Koło Lwów.

ROZWADÓW. Walne zebranie członków Koła, odbyło się w dniu 10. X. b. r. Przedmiotem obrad były postulaty, wniesione przez Prezydium Związku do M. K. Zebrani po dłuższej dyskusji uchwalili rezolucję, zgodną w treści z rezolucją, uchwaloną przez Koło Lwów.

STRYJ. W dniu 19. IX. r. b. odbyło się walne zebranie członków Koła Stryj. Przedmiotem obrad były postulaty, uchwalone przez IX Walny Zjazd Delegatów, a wniesione przez Prezydium do M. K. Po dokładnym zapoznaniu się z ich treścią zebrani uchwalili jednogłośnie wyrazić uznane słuszności wszystkich tych postulatów, jakoteż gorącą chęć ich poparcia, co czytamy w rezolucji przez zebranie powziętej, zgodnej w treści z rezolucją uchwaloną przez Koło Lwów.

ZAGÓRZ. W dniu 22. IX. r. b. zwołane walne zebranie członków tutejszego Koła uchwała po zapoznaniu się i przedyskutowaniu treści postulatów, wniesionych przez Prezydium Związku do M. K. rezolucję podobną w treści do rezolucji, powziętej na zebraniu Koła Lwów.

RADZIWIŁÓW. Walne zebranie członków Koła odbyło się w dniu 5. X. b. r. Po odczytaniu pism, przedłożonych M. K. przez Prezydium Z. Z. M. w sprawie postulatów, przekazanych do załatwienia Zarządowi Głównemu przez IX Walny Zjazd Delegatów, zebrani uchwalają jednogłośnie rezolucję, wyrażającą pełne uznanie słuszności wszystkich postulatów i gotowość solidarnego ich poparcia, zgodnie z treścią rezolucji Koła Lwów.

RAWA. RUSKA. W dniu 29. IX. r. b. odbyło się zebranie członków tutejszego Koła. Przedmiotem obrad była treść postulatów, wniesionych przez Prezydium Z. Z. M. do M. K. Zebrani uchwalili jednogłośnie rezolucję podobną w treści do rezolucji Koła Lwów.

DROHOBYCZ. Zebranie członków tutejszego Koła odbyło się w dniu 30 września r. b. Po odczytaniu i przedyskutowaniu memoriałów, wniesionych przez Prezydium Z. Z. M. do M. K. zebrani uchwalili rezolucję, w której czytamy: Zebrani maszyniści Koła Z. Z. M. w Drohobycz, domagają się kategorycznie załatwienia pomyślnie postulatów, wniesionych przez Prezydium Związku do M. K. Wyrażając swe pełne zaufanie dla działalności Zarządu Głównego, zebrani wkładają nań obowiązek czuwania nad realizacją tych postulatów. Ze swej strony przerzekają oni niezłomną solidarność i poparcie tych słusznych żądań jak najdalej idącymi środkami.

PRZEMYŚL. W dniu 24 września r. b. odbyło się nadzwyczajne Walne Zebranie członków na którym poddano dyskusji treść postulatów, przekazanych do załatwienia Prezydium Z. Z. M. przez IX Walny Zjazd Delegatów, a wniesionych w formie memoriałów do M. K. Dla wyrażenia zgodnej opinii wszystkich zebranych uchwalono następującą rezolucję: Zebrani maszyniści Koła miejscowego w Przemyślu zakładają stanowczy protest przeciwko lekceważeniu w traktowaniu spraw maszynistów i domagają się od miarodajnych czynników rządowych zrealizowania wszystkich postulatów, przedłożonych w imieniu maszynistów. Na wypadek, gdyby Ministerstwo Komunikacji zajęło nieprzychylnie stanowisko co do tych słusznych żądań, zebrani postanawiają bronić solidarnie swych spraw najdalej idącymi środkami. Zebrani wyrażają ponadto pełne zaufanie dla Prezydium za jego dotychczasową działalność.

OKRĘG GDAŃSKI.

TCZEW. W dniu 28. IX. r. b. odbyło się zebranie tutejszego koła przy ogólnej ilości zebranych 61. Po przyjęciu do wiadomości treści postulatów, przedłożonych M. K. przez Prezydium Związku, zebrani uchwalili w tej sprawie rezolucję następującej treści:

„Członkowie Koła Tczew polecają Prezydium Z. Z. M. czuwać nad realizacją postulatów, uchwalonych przez IX Walny Zjazd Delegatów, oświadczając zarazem gotowość użycia wszelkich dostępnych im środków dla poparcia akcji Prezydium“.

CHOJNICE. Na Nadzwyczajnym Walnym Zebraniu członków Koła Chojnice, odbytym w dniu 4. X. 1928 r. zapadła następująca uchwała w sprawie postulatów przedłożonych M. K. przez Centralę Z. Z. M.

„Uznając słuszność postulatów, uchwalonych przez IX Walny Zjazd Delegatów, a uwzględniających tylko konieczne zmiany warunków naszej egzystencji, zwracamy się do Prezydium Związku z prośbą o podtrzymanie zajętego przezeń stanowiska. Słuszną i godną uznania dotychczasową działalność Prezydium gotowi jesteśmy poprzeć wszelkimi środkami, jakimi dysponować możemy.

SOSNOWIEC.

O uruchomienie łaźni dla kolejarzy. W Sosnowcu istnieje łaźnia kolejowa przy ul. Kilińskiego. Instytucja ta mogłaby oddawać duże usługi pracownikom kolejowym, zwłaszcza wobec braku dostatecznej ilości łaźni publicznych i wysokich cen w istniejących zakładach w Sosnowcu — gdyby nie ta dziwna i zastanawiająca okoliczność, że łaźnia czynna jest zaledwie przez kilka miesięcy w roku, zazwyczaj koło Świąt Bożego Narodzenia. Przez resztę roku, łaźnia jest stale w remoncie i podlega corocznie gruntownej naprawie. W roku 1927 łaźnia była nieczynna przez całych 8 miesięcy podobno celem gruntownej naprawy rur. W roku obecnym po owej gruntownej naprawie, łaźnia znowu od kilku miesięcy jest nieczynna, bo gruntownie naprawione rury, znowu się zepsuły i wymagają gruntownego remontu. Podobno także i kocioł został niedawno wyremontowany tak gruntownie, że w roku obecnym nie nadaje się już do użytku.

Nie wiadomo zatem, czy w roku bieżącym kolejarze sosnowieccy doczekają się kąpielowego prezentu gwiazdkowego. Są też z tego powodu bardzo zmartwieni i zapytują za naszym pośrednictwem czynniki miarodajne, czy nie dałoby się owej łaźni raz wreszcie naprawić tak gruntownie, aby była czynna cały rok bez przerwy?

WALNE ZEBRANIE CZŁONKÓW KOŁA. — Dnia 29. X. 28 r. odbyło się Walne Zebranie członków Koła Z. Z. M. Przewodził kol. Gruszczyński, sekretarował — kol. Mosiewicz.

Porządek dzienny obejmował: 1. Sprawozdanie delegatów ze Zjazdu Okręgowego. — 2. Wolne wnioski.

Kol. Gruszczyński zdał sprawozdanie ze Zjazdu Okręgowego, charakteryzując działalność Z. O. oraz omawiając sprawy postulatowe drużyn parowozowych. Następnie drugi delegat na Zjazd Okręgowy — kol. Mosiewicz zaznajomił zebranych z zatargiem z kol. Pileckim, członkiem Koła Warsz.-Główna. Zebrani uchwalili rezolucję, w której potępiają warcholską działalność kol. Pileckiego, godzącą w dobro organizacji, natomiast Zarządowi Głównemu Zw. wyrażają pełne zaufanie i uznanie za dotychczasową pracę.

SKARŻYSKO.

O budowę tarcz obrotowych. Mimo iż Polskie Koleje Państwowe wydają grube miliony na melioracje i inwestycje nie starcza im widać kredytów na tarcze obrotowe, tak, że szereg odcinków, niejednokrotnie kilkudziesięciokilometrowej długości obsługiwany być musi parowozem jadącym tendrem naprzód. Wielokrotnie już podawaliśmy na łamach „Maszynisty“ jak dalece taki stan rzeczy jest niebezpieczny i dla prawidłowego ruchu i dla zdrowia drużyn parowozowych. Nasze wołanie i nasze prośby w M. K. jednak nie skutkują tak, że nie można się doczekać kredytów na tarcze a choćby tylko na, prawie zupełnie niekosztowne, trójkątne obrotowe.

Parowozownia Skarżysko obsługuje aż 4 odcinki, na których drużyny zmuszone są jeździć tendrem naprzód. Są to odcinki Sandomierz — Tarnobrzeg (13 km.), Skarżysko — Niekłań (24 km.), Sobów — Rozwadów (32 km.) i Skarżysko — Radom (42 km.).

Wynikają z tego skutki fatalne. Do prowadzenia tych pociągów używane są parowozy z wysokimi tendrami, które zasłaniają widok do tego stopnia, iż toru należyście obserwować nie można. Węgiel z tendra pod wpływem pędu powietrza zasypuje maszyniście oczy, tak że maszynista nie może być odpowiedzialny za ew. przejechanie zamkniętego semaforu i nie może gwarantować za bezpieczeństwo prowadzonego pociągu. Kilkanaście takich jazd powoduje zapalenie oczu i osłabienie wzroku co dla maszynisty jest równoznaczne z utratą pracy i możliwości zarobku. Wreszcie przy takiej jeździe nieuniknione są liczne zaziębienia, zapalenia płuc i t. d.

Można temu wszystkemu niewielkim kosztem zaradzić. I dziwić się trzeba dlaczego M. K. tak niechętnie do tych spraw się odnosi. Może w nowym budżecie znajdą się wreszcie kredyty na budowę obrotnic wszędzie gdzie ich potrzeba.

LWÓW.

Niefaktowny postępki zawiadowcy stacji Lwów — Podzamcze. Stosunki pomiędzy służbą ruchu a służbą parowozową wciąż jeszcze nie należą do najlepszych, a to z winy pp. zawiadowców i dyżurnych ruchu, którzy zbyt są przejęci ważnością swego urzędu i mają skłonności do najbardziej żakowskich wybryków ilekroć chodzi im o zadookumentowanie swojej „władzy“. Gwałtowna i nieprzeparta chęć odgrywania „naczelników“ prowadzi ich do czynów, które nie tylko nie licują z ich godnością, lecz narażają ich samych na śmieszność a służbie parowozowej przysparzają niczem nieuzasadnionych przykrości i zniechęcają ją do prawidłowego pełnienia służby. Nie może mieć ochoty do gorliwego pełnienia służby maszynista, który bez winy ze swej strony, pełniąc bez zarzutu swoje ciężkie i odpowiedzialne obowiązki na każdym kroku narażony jest na grubiaństwa i szykany ze strony pp. zawiadowców, na interwencję policji i t. d.

Wymownym przykładem wyjątkowego nietaktu i grubiaństwa, a również i bezprawnego wyzyskania stanowiska służbowego celem szykanowania maszynisty jest postępki niejakiego p. Borysławskiego, pełniącego obowiązki zawiadowcy stacji Lwów — Podzamcze. Zajście, które dało nam powód do skreślenia powyższych uwag miało miejsce dnia 6. X. b. r. Kol. Hodaczek Józef, wobec którego p. Borysławski okazał swoją „władzę“ tak opisuje to zajście w swoim raporcie do Dyrekcji:

„Dnia 6 z. m. o godz. 14'29 przybył do stacji Lwów — Podzamcze pociąg Nr. 2472 i po rozwiązaniu pociągu na tejsze stacji został odstawiony na tor czwarty.

Ponieważ zawsze po rozwiązaniu pociągu dyżurni ruchu trzymają parowóz po kilka godzin, zwróciłem się przeto do dyżurnego z zapytaniem kiedy nastąpi odjazd. Przy pociągu stał wtedy w cywilnym ubraniu nieznanym mi mężczyzną, który zamiast dyżurnego odezwał się: „Bądź pan cicho, bo ściągnę pana z maszyny i nauczę, że pana diabli wezmą“.

Nie przypuszczałem, by ten osobnik miał taką władzę, powiedziałem: „Proszę bardzo! I tak jestem w służbie od czwartej rano!“.

Wówczas ten pan kazał dyżurnemu ruchu zdepeszować do parowozowni po innego maszynistę mnie zaś wezwał do udania się

za nim. Zostałem sprowadzony do gabinetu zawiadowcy stacji, gdzie okazało się, że pan ten jest zawiadowcą stacji Lwów — Podzamec. — Jest nim p. **Borysławski**.

W gabinecie pan zawiadowca stacji Borysławski krzyczał do mnie, tupiąc nogami, że wytoczy mi dyscyplinarkę i wyrzuci. Zwróciłem grzecznie uwagę panu zawiadowcy, by do mnie nie krzyczał, gdyż nie jestem jego parobkiem. Udałem się następnie na parowóz, czekając na zmianę maszynisty, celem oddania mu maszyny.

Niebawem p. Borysławski po raz drugi napadł na mnie na parowozie w służbie, krzyząc, bym natychmiast parowóz opuścił. Gdy starałem się wytłumaczyć mu, że muszę być na parowozie do zmiany maszynisty, p. Borysławski zaważał interwencji policji w osobie zastępcy komendanta posterunku P. P. Nr. 285, który mnie wezwał do natychmiastowego opuszczenia maszyny. Starałem się po raz wtóry wytłumaczyć p. zawiadowcy, że nie wolno mi zostawić parowozu bez maszynisty, a to tem bardziej, że palacz jest nieegzaminowany i nie wolno mu pozostawiać parowozu pod pełnym ciśnieniem pary. Na powtórne wezwanie zastępcy komendanta post. P. P., nie chcąc stawiać oporu władzy bezpieczeństwa, zmuszony byłem parowóz opuścić“.

Opis ten mówi sam za siebie i komentarzy nie potrzebuje. Nie chodziło ani o dobro służby, choćby nawet błędnie pojęte ani o bezpieczeństwo ruchu słowem o nic jak tylko o „władzę“ p. naczelnika, który harcuje sobie po stacji po to, aby pokazać gdzie się tylko zdarzy co to też on potrafi, jaki to też z niego potentat! Aby tej ambicji zadość uczynić nie waha się taki pan wywoływać awanturę zatrudniać policje, nie mówiąc już o budującym widowisku, które urządza gratis dla podróżującej publiczności.

Nie zawadzi przypomnieć, iż p. Borysławski jest osobnikiem ogólnie znanym i to nie z najlepszej strony. Są tacy, którzy pamiętają dobrze jak to p. Borysławski gorliwie walczył z polskimi wojskami w latach 1918-19. Nie przeszkadza mu to być dzisiaj również gorliwym członkiem patriotycznego Związku P.Z.K. i pretendować do stanowiska naczelnika bardzo poważnego posterunku służbowego a nadto lżyć i poniewierać polskich kolejarzy. Dla dogodzenia swojej ambicji nie waha się przytem wprowadzać w błąd Zarządu parowozowni i kłamliwie twierdzić, iż maszynista potrzebuje zmiany, bo jest chory.

Czekamy kiedy D. K. P. Lwów skończy z tym Panem i nauczy go polskich, demokratycznych i praworzędnych zwyczajów i prawidłowego zachowania się na służbie polskiej.

RYBNIK.

Poświęcenie sztandaru. Dnia 21 października b. r. odbyła się w Rybniku uroczystość poświęcenia sztandaru miejscowego Koła Z. Z. M. W uroczystości wziął udział imieniem Prezydium Związku kol. Skarbnik Sommerfeldt, przedstawiciele Dyrekcji, liczni delegaci Okręgów i Kół Z. Z. M. z sztandarami, zaprzyjaźnione organizacje miejscowe i zamiejscowe i liczne grono członków Koła. Przybywających gości przyjmowano owacyjnie na dworcu, skąd też wyruszył pochód do miejscowego kościoła. Odsłonięcie

sztandaru i uroczystość wbijania gwoździ pamiątkowych odbyła się w lokalu p. Mendrysza pod przewodnictwem kol. Sommerfeldta. Po południu urządono koncert i podwieczorek dla zaproszonych gości. Wieczorem urządziło koło Z. Z. M. Rybnik zabawę, która w serdecznym nastroju przeciągnęła się do późna.

W związku z tą uroczystością prosi nas Zarząd Koła Rybnik o umieszczenie następującego podziękowania:

Wszystkim kolegom członkom Z. Z. M., Zarządowi Głównemu. Zarządom Okręgowym i Zarządom kół miejscowych składamy niniejszym serdeczne podziękowanie za okazane nam łaskawie poparcie oraz za wzięcie udziału w uroczystości poświęcenia naszego sztandaru. W szczególności dziękujemy tym kolegom, którzy nie szczędząc trudu przybyli z najdalszych zakątków kraju, aby spędzić z nami kilka miłych chwil. Uważamy to za dowód wspólności koleżeńskiej i spistości organizacyjnej naszego Związku.

Z koleżeńskim pozdrowieniem

Zarząd K. M. w Rybniku

Jambor, sekretarz.

Wawrzinek, przew

SARNY.

Zebanie członków Koła. W dniu 23 września r. b. odbyło się zebranie członków tutejszego Koła Z. Z. M. z następującym porządkiem dziennym: 1. Rozpatrzenie okólników, nadesłanych z Centrali. 2. Wybory Zarządu Kasy Samopomocowej. 3. Wolne wnioski.

Po odczytaniu wszystkich okólników, nadesłanych do Koła przez Zarząd Główny, wywiązała się dłuższa dyskusja nad ich treścią. Przemawiali kol. kol. Staporek, Trzaskama, Kosiec, Białas, Baranowski, Tłuścik i Korba, przyczem uchwalono następującą rezolucję: **Członkowie Koła Sarny, zebrań w dniu 23 września 1928 r. oświadczają, iż zgadzają się w zupełności ze stanowiskiem Zarządu Głównego i gotowi są bronić wszystkich postulatów, wniesionych przez Prezydium do M. K.**

Wybory Zarządu Kasy Samopomocowej nie doszły do skutku, postanowiono bowiem zwołać w najbliższym czasie zebranie wy-

łącznie członków kasy i na tem zebraniu wyboru dokonać.

W wolnych wnioskach uchwalono wypłacić sumę zł. 30 delegacji na Zjazd Okręgowy w Lublinie. Ponadto postanowiono zwrócić się do Zarządu Głównego z prośbą o wskazówki, jak należy postępować z członkami, którzy nie opłacają wkładek i nie biorą żadnego udziału w życiu Koła.

KIWERCIE.

Zebanie członków Koła. W dniu 7 października r. b. odbyło się zebranie członków tutejszego Koła Z. Z. M. Przyjęto następujący porządek obrad: 1. Sprawozdanie delegata ze Zjazdu. 2. Odczytanie okólników, nadesłanych z Centrali. 3. Sprawozdanie ustępującego Zarządu Koła. 4. Wybór nowego Zarządu. 5. Wolne wnioski. Przewodniczył zebraniu kol. **Olchowski**. Po sprawozdaniach, przyjętych bez dyskusji, przystąpiono do wyboru nowego Zarządu Koła. Na wniosek kol. **Nowaka** uchwalono utrzymać Zarząd w tym samym składzie, jaki był dotychczas, t. j. przewodniczący — kol. **Olchowski**, sekretarz — kol. **Szwarc**, skarbnik — kol. **Łapliński**. Do Komisji Rewizyjnej powołano kol. kol. **Makowskiego** i **Półtoraka**. W wolnych wnioskach uchwalono na skutek propozycji kol. **Olchowskiego**, że każdy z członków będzie wpłacał co miesiąc 1 złoty jako dobrowolne świadczenie na rzecz Koła.

STRZEMIESZYCE.

Zebanie Członków Koła. W dniu 22 października b. r. odbyło się zebranie członków Koła Strzemieszyce, z udziałem przedstawiciela Prezydium kol. **Borkowskiego** i z ramienia Zarządu Okręgowego kol. **Żebra**. Zebraniu przewodniczył kol. **Woźniakiewicz**, funkcję sekretarza pełnił kol. **Mianowski** Ryszard. Porządek obrad obejmował następujące punkty: 1. Sprawozdanie ustępującego Zarządu Koła. 2. Wybór nowego Zarządu. 3. Referat kol. **Borkowskiego**. 4. Wolne wnioski.

Po szczegółowym sprawozdaniu prezesa Koła, kol. **Woźniakiewicza**, przystąpiono do wyborów, przyczem na miejsce ustępującego Zarządu zostali powołani następujący koledzy: przewodniczący — **Fuchs** Stanisław, vice-przewodniczący — **Dytkowski** Wiktor, Sekretarz — **Mianowski** Ryszard, skarbnik — **Pieńkowski** Dionizy, członkowie Zarządu — **Cholewka** Antoni i **Krakowiak** Ludwik. W skład Komisji Rewizyjnej weszli kol. kol. **Wilczyński** Wojciech, **Borowski** Jan i **Moliencki** Aleksander. Następnie kol. **Borkowski** omawiał szczegółowo sprawę pragmatyki służbowej, zaliczania lat do wysługi emerytalnej, godzinowo-kilometrowego, umundurowania, awansów, premii węglowej, badań lekarskich i ryczałtu dla dyspozytorów.

W zakończeniu swego przemówienia kol. Prezes wzywał obecnych do solidarności i karność związkowej, do przestrzegania zasady 8-io godz. dnia pracy.

Ponadto przemawiał kol. **Żeber**, zdając sprawozdanie z działalności Zarządu Okręgowego i wyjaśniając zasady, na jakich opiera się tworzenie listy starszeństwa.

W wolnych wnioskach postanowiono, aby wystąpić wspólnie z Z. Z. K. do Dyrekcji celem otrzymania lokalu dla kółka technicznego.

OSTROLEKA.

Jak wypoczywają drużyny parowozowe kolei wąskotorowej w Łomży. — Zamieszczone obok ilustracje przedstawiają widok zewnętrzny oraz wewnątrz „lokalu“, który przeznaczony jest na wypoczynek dla drużyn parowozowych po ciężkiej pracy. „Wypoczynek“ w tym „lokalu“ trwa, w zależności od pociągu, od 6 godz. 47 minut do 10 godz. 2 minut i to częściowo w porze nocnej (pociąg 7357/6 wypoczynek w Łomży od godz. 14.18 do 0.20).

Ilustracje są same przez się dostatecznie przekonujące i obszernych komentarzy nie potrzebują. Wypada jednak dodać, iż wysokość tego pomieszczenia wynosi 1 m. 90 cm., długość 6 m. a szerokość 1 m. 70

cm. i służy za pomieszczenie drużyn parowozowych i konduktorskich równocześnie jako sypialnia, jadalnia, umywalnia i t. d. „Urządzenie“ tego lokalu stanowią cztery gołe ławy bez sienników i poduszek.

A Dyrekcja K. P. w Warszawie jeszcze w dniu 28 sierpnia 1928 r. zapowiadała (Nr. Dr. III. 8718/1520-DB) iż warunki wypoczynkowe na stacji Łomża zostaną niebawem należycie uregulowane.

Nie lepiej jest na innych stacjach kolejek wąskotorowych np. w Grabowie gdzie „sala wypoczynkowa“ mieści się w przewiewnej facjacie i posiada dwa połamane łóżka, z których jedno bez pościeli. W najbliższym czasie zamieścimy fotografię także i z Grabowa.

Może to wreszcie pomoże!

CZEREMCHA.

Zebrań Członków Koła. Dnia 25 października r. b. odbyło się inauguracyjne zebranie członków nowozałożonego koła Z. Z. M. w Czeremsze. Porządek obrad obejmował sprawy następujące: 1. Rerefat kol. Sommerfeldta. 2. Wybór Zarządu Koła. Zebranie odbywało się pod przewodnictwem kol. **Bakinowskiego**, funkcję sekretarza pełnił kol. **Paciorkowski**. Po referacie kol. Sommerfeldta przystąpiono do wyborów, które dały wynik następujący: prezes kol. **Eugenjusz Wysocki**, vice-prezes — kol. **Podoliński Józef**, sekretarz — kol. **Ludwik Paciorkowski**, skarbnik kol. **Studziński Wincenty**. Do Komisji Rewizyjnej powołano kol. kol. **Baranowskiego Władysła**, **Kucharskiego Stanisława** i **Kazberuka Jana** i jako zastępców kol. kol. **Konstantego Wierzbickiego**, **Antoniego Malawkę**.

W wolnych wnioskach omawiano sprawę czasu przyjęcia parowozu, przesmarów i obsługi zwrotnic trakcyjnych.

Zakończono zebranie okrzykiem na cześć Związku i nowopowstałego Koła.

KOWEL.

WALNE ZEBRANIE CZŁONKÓW KOŁA. — Dnia 19. XI. 28 r. odbyło się Walne Zgromadzenie członków Koła miejscowego Z. Z. M. Przewodniczył kol. **Adamczyk** — sekretarzował — kol. **Kraszewski**. Porządek dzienny obejmował: 1. Wybór nowego Zarządu Koła, 2. Sprawa awansów, 3. Sprawa nieotrzymanych kozuchów i filców, 4. Wolne wnioski.

Nowy Zarząd Koła wybrano w następującym składzie: Przewodniczący — kol. **Adamczyk Stanisław**, Vice-Przew. — kol. **Lakomski Ignacy**, Sekretarz — kol. **Kraszewski Bronisław**, Skarbnik — kol. **Kopeć Antoni**, Komisja Rewizyjna — kol. **Wiatr Bolesław**, kol. **Zakusło Dominik**, kol. **Mysakowski Mieczysław**, Członek Zarządu — kol. **Rychliński Teofil**.

Następnie omawiano sprawę awansów oraz sprawę otrzymania kozuchów i filców i postanowiono w tych sprawach zwrócić się do D. K. P. Radom. W wolnych wnioskach omawiano sprawy lokalne.

WARSZAWA.

ZJAZD OKRĘGOWY Z. Z. M. — W dniu 21. X. r. b. odbył się w Warszawie, w lokalu Zarządu Głównego Z. Z. M. Zjazd Okręgu Warszawskiego Z. Z. M.

W zjeździe wzięli udział: członkowie Prezydium w osobach kol. Prezesa Zw. — **Borkowskiego**, vice prezesa Zw. — **Komorowski**, Zarząd Okręgowy, oraz delegaci ze wszystkich Kół miejscowych Okręgu z wyjątkiem Koła Aleksandrów.

Przewodniczył na Zjeździe Prezes Okręgu kol. **Lisiewicz**, obowiązki sekretarza pełnił kol. **Jaworski**.

Porządek obrad obejmował: 1. Sprawozdanie Zarządu Okr. i Kom. Rewizyjnej, 2. Dyskusja nad sprawozdaniem, 3) Wybór Komisji budżetowej, 4. Uchwalenie budżetu na 1928/9 r., 5. Wybór Zarządu Okręgowego i Komisji Rewizyjnej, 6. Wolne wnioski.

Przed przystąpieniem do porządku dziennego wysunęła się sprawa kol. **Pileckiego**, który jako zawieszony w prawach członka z dn. 18. X. r. b. nie może piastować man-

„Sala wypoczynkowa“ w Łomży. Widok zewnętrzny.

Sala wypoczynkowa w Łomży. Wnętrze.

datu delegata na Zjeździe. — Wobec tego, po krótkiej dyskusji Zjazd unieważnił mandat kol. Pileckiego, wzywając go do opuszczenia Zjazdu.

Następnie Prezes Okręgu, kol. Lisiewicz w sprawozdaniu swem zapoznał zebranych z działalnością Zarządu Okręgowego w zakresie spraw postulatowych. Wice - Prezes Okr. — kol. Sawicki wyjaśnił szczegółowo sprawę urlopów wypoczynkowych, potrącając ze przepały i przesmary, — kol. Jaworski — Sekretarz i Skarbnik Zw. zdał sprawozdanie ze swej działalności jako sekretarz, a następnie przedstawił i wyjaśnił bilans roczny Zarządu Okr. Następnie Przewodniczący Kom. Rew. Okręgu — kol. Gruszczyński stwierdza, iż księga kasowa oraz dowody przychodowe i rozchodowe prowadzone są prawidłowo i stawia wniosek o udzielenie Zarz. Okr. absolutorjum.

Nad sprawozdaniem Zarządu Okręgowego wywiązała się dyskusja, w której przemawiali kol. kol.: Zientala, Prawdzik, Godlewski, Gruszczyński, Łaski, Niewrzała, Krzeszewski, Dąbrowski, poruszając sprawy przepałów i przesmarów, 8-godz. dnia pracy.

Prezes Zw. kol. Borkowski w przemówieniu rozwinął tematy, poruszone przez przedmówców, a więc sprawę przepałów i przesmarów, 8 - godz. dnia pracy oraz wyjaśnił sprawy organizacyjne.

Po udzieleniu wyjaśnień przez Prezesa Okr. kol. Lisiewicza w poruszonych sprawach uchwalono ustępującemu Zarządowi Okr. absolutorjum.

Następnie przystąpiono do wyboru nowego Zarządu Okr., który pozostawiono w zeszlorocznym składzie t. zn. Prezes Okr. kol. Lisiewicz, Wice - Prezes — kol. Sawicki, Sekretarz i Skarbnik — kol. Jaworski. Komisja Rewizyjna — kol. Zientala, Godlewski i Gruszczyński. Członkowie Zarządu — kol. Ludwiński i Jackowski.

Następnie Prezes Zw. kol. Borkowski zapoznał zebranych ze sprawą uposażeń maszynistów, sprawą umundurowania, awansów, norm węglowych.

W wolnych wnioskach omawiano szereg spraw postulatowych i organizacyjnych.

GRODNO.

ZEBRANIE CZŁONKÓW KOŁA. — Dnia 23. X. r. b. odbyło się zebranie członków Koła z następującym porządkiem dziennym:

1. Sprawozdanie Zarządu Koła z działalności od 1. XI. 27. do 23 X. 28 r., 2. Dyskusja nad sprawozdaniem. 3. Wybory nowego Zarządu i Komisji Rewizyjnej, 4. Sprawa wystąpienia Zarządu Gł. w sprawie postulatów do M. K., 5. Wolne wnioski.

Przewodniczył zebraniu kol. Wojciechowski Stanisław, sekretarzował — kol. Dzieżyc Dionizy.

Po zdaniu sprawozdania z działalności Zarządu za ubiegły okres przystąpiono do wyborów nowego Zarządu Koła, w którego skład weszli:

Przewodniczący — kol. Wojciechowski Stanisław, Sekretarz — kol. Dzieżyc Dionizy, Skarbnik — kol. Kowalewicz Józef, Komisja Rewizyjna kol. Duda Sebastian, kol. Obuchowicz Napoleon, jako członek Zarządu — kol. Zakiewicz Bolesław. Następnie po przedyskutowaniu postulatów wniesionych przez Prezydium do M. K. zebrani postanowili bronić swych postulatów na każde wezwanie Zarządu Głównego.

W wolnych wnioskach omawiano sprawę wprowadzenia na parowozy oświetlenia gazowego oraz sprawę ulepszeń sal noclegowych w Suwałkach i Wilnie. Postanowiono w tych sprawach zwrócić się do władz.

BRZEŚĆ n/BUGIEM.

Dn. 19. X. r. b. odbyło się Walne Zebranie Koła miejscowego Z. Z. M. Obecnych członków 37. Porządek dzienny obejmował: 1. Zagajenie, 2. Odczytanie protokołu z ostatniego zebrania, 3. Odczytanie Regulaminu K. O. E., 4. Wolne wnioski.

Przewodniczył — kol. Nicer Jan, sekretarzował — kol. Jurski Stanisław.

Po odczytaniu protokołu z ostatniego zebrania — zebrani rozpoczęli dyskusję nad Regulaminem Kasy Odpraw Emerytalnych. W dyskusji brali udział kol. kol. Szwarcop, Łuszczewski, Brożek, Nicer, Zmieczorowski. Ostatecznie po wprowadzeniu pewnych poprawek w Regulaminie, dyskusję nad tem zamknięto. — W wolnych wnioskach poruszano sprawę listy starszeństwa, poc. białostockich i inne. Po uchwaleniu kilku wniosków organizacyjnych zebranie zamknięto.

DZIEDZICE.

ZEBRANIE CZŁONKÓW KOŁA. — Dnia 10. X. r. b. odbyło się zebranie członków Koła miejscowego Z. Z. M. przy udziale Prezesa Okręgu — kol. Spyta. Porządek dzienny obejmował: 1. Sprawozdanie z sytuacji obecnej, 2. Wolne wnioski.

W punkcie pierwszym omawiano sprawę postulatów IX Walnego Zjazdu, domagając się powiększenia ilości etatów i awansów oraz podwyższenia normy smarów.

W wolnych wnioskach omawiano sprawy lokalne.

PRZEMYŚL.

WALNE ZEBRANIE CZŁONKÓW KOŁA. — Dnia 24. IX. r. b. odbyło się Nadzwyczajne Walne Zebranie członków Koła miejscowego Z. Z. M., przy obecności 30 członków z następującym porządkiem dziennym: 1. Odczytanie protokołu z ostatniego zebrania, 2. Uchwalenie rezolucji w sprawie postulatów, 3. Sprawozdanie delegata z konferencji w sprawie premii węglowej w D. K. P. Lwów, 4. Sprawa turnusów zimowych pociągów towarowych i na przetoku, 5. Wolne wnioski. Przewodniczył zebraniu kol. Oleksik, sekretarzował kol. Behonek.

Do punktu 2) porządku dziennego kol. Oleksik wyjaśnił swe wystąpienie do p. Ministra Komunikacji, który w podróży inspekcyjnej był w Przemyślu. Późem po zaznajomieniu się z postulatami wniesionymi przez Prezydium do M. K. zebrani uchwalili rezolucję.

W sprawie turnusów i premii węglowej kol. Oleksik zdał sprawozdanie z odbytej w tej sprawie konferencji w D. K. P. Lwów. W dyskusji brali udział kol. Dziura, Roskoszny, Szyperski. W rezultacie uchwalono następującą rezolucję, dotyczącą zmiany nomenklatury ślus. kand. na maszynistów:

„Po 2 latach na parowozie i zdaniu przepiśowych egzaminów na przejście do grupy X uposażenia z tytułami zastępcy masz. I kl. Po 8 latach na parowozie na otrzymanie tytułu masz. II kl. w IX grupie uposażenia, a po latach 16 na otrzymanie tytułu masz. I kl. w VIII grupie uposażenia“.

W wolnych wnioskach omawiano sprawy miejscowe.

K O M U N I K A T Y

W SPRAWIE OBRON DYSCIPLINARNYCH.

Pomimo wielokrotnych upomnień ze strony Prezydium, dotąd powtarzają się jeszcze rażące nieporządki w udzielaniu obron w sprawach dyscyplinarnych. Dotyczy to przede wszystkim okręgów radomskiego i wileńskiego.

Wobec tego wyjaśniamy ponownie, iż prawo przyznawania obrony dyscyplinarnej na koszt Związku przysługuje wyłącznie Prezydium, nie mają natomiast tego prawa ani Zarządy Okręgowe ani Zarządy Kół miejscowych. Prezydium uwzględnić będzie naprzyszłość tylko takie zgłoszenia, które przesłane będą za pośrednictwem Zarządu Koła z dołączeniem opisu wypadku i nadejdą do Prezydium conajmniej na 5 dni przed terminem rozprawy. Inne zgłoszenia będą stanowczo odrzucane. Dlatego Prezydium wzywa członków, aby we własnym interesie zgłaszali zapotrzebowanie do obrony jaknajwcześniej, możliwie natychmiast po wdrożeniu postępowania dyscyplinarnego.

Ostrzegamy ponadto kol. kol. ob-

rońców, iż Prezydium wypłacać będzie ryczałt na obronę tym tylko obrońcom, którzy będą mogli wykazać się pisemnem lub telegraficznem upoważnieniem Centrali uzyskanem przed odbyciem rozprawy. Obrońcom, którzy podejmą się obrony bez takiego upoważnienia, ryczałt płacony nie będzie. Od tej reguły Prezydium nie będzie czyniło na przyszłość żadnych wyjątków.

W SPRAWIE UZYSKANIA DOWODÓW SŁUŻBY NA B. DROGACH NADWIŚLAŃSKICH.

Prezydium Z. Z. M. podaje do wiadomości kolegów, którzy starają się o uzyskanie dowodów służby na b. drogach nadwiślańskich, iż na dotychczas praktykowanej drodze t. j. przez przedstawicielstwo polskie w Rosji dowodów tych nie uzyskają. Jak dowiedzieliśmy się przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych księgi matrykulne b. pracowników dróg nadwiślańskich zostały wydane pełnomocnikowi polskiej delegacji aktem z dn. 25.VII 1928. Wynika stąd, iż akty osobiste pracowników b. dróg żelaz-

ných nadwiślańskich znajdują się w posiadaniu Rządu Polskiego. Aby wyjaśnić, gdzie mianowicie akta te się znajdują — Prezydjum zwróciło się do Ministerstwa Komunikacji pismem z dn. 29.XI.28 L. 4692/28/Pz. z prośbą o uregulowanie sprawy dowodów służby pracowników na b. drogach nadwiślańskich. Sądzymy, iż w najbliższych tygodniach sprawa się wyjaśni o czem poinformujemy kolegów na łamach „Maszynisty“.

Ś. P. KOL. HIERONIM LIWSKI.

Dnia 17 listopada b. r. odbył się pogrzeb ś. p. Hieronima Michała Liwskiego, dyspozytora parowozowni Warszawa - Kaliska, członka Z.Z.M. od czasu założenia organizacji.

Ś. p. H. M. Liwski jako karny członek do samej śmierci stał wiernie przy sztandarze Z. Z. M. i pomimo tego, że nie piastował żadnego stanowiska w zarządach Związku, stale i konsekwentnie przyczyniał się do rozwoju swojej organizacji a kiedykolwiek zaszła potrzeba pomocy dla poszczególnych kolegów, pierwszy śpieszył z inicjatywą, ażeby dopomóc potrzebującym.

Bardzo liczny udział kolegów w pogrzebie był najlepszym dowodem, jaką sympatją i ogólnem uznaniem cieszył się ś. p. H. Liwski. Wieńce z żywych kwiatów od poszczególnych kolegów, od korporacji i stowarzyszeń, do których należał, złożone na jego grobie dowodziły, że ś. p. H. Liwski poświęcał się pracy społecznej z całym oddaniem się.

Prezydjum Z. Z. M. tą drogą składa rodzinie Zmarłego, nieodżałowanego naszego kolegi, wyrazy serdecznego współczucia.

SKŁADAJCIE 50-cio GROSZOWE DATKI NA PRZEDSZKOLE W OSTROŁĘCE!

Zarząd Koła miejscowego Z. Z. M. w Ostrołęce prosi nas o przypomnienie Szan. Czytelnikom o datkach na budowę domu na pomieszczenie przedszkola dla dzieci kolejarzy w Ostrołęce. Obszerniej pisaliśmy o tem przedszkolu w N-rze 10 „Maszynisty“ z r. b., str. 84.

W najbliższym czasie Zarząd K. m. Ostrołęka prześle kołom naszego Związku listy składowe, tą drogą zaś zwraca się z gorącym apelem do członków, aby nie poskapili minimalnych, 50-cio groszowych datków, deklarując ze strony kolejarzy w Ostrołęce gotowość wzajemności w razie zgłoszenia podobnego apelu z innych miejscowości.

Prośbę tę Redakcja popiera gorąco.

TOWARZYSTWO KOLONJI LETNICH.

Pracowników Warszawskiej P. K. P. Siedziba biura Zarządu.

Towarzystwo Kolonij Letnich Pracowników Warszawskiej P. K. P. zawiadamia, iż staraniem Zarządu Głównego uzyskało własnych lokal na siedzibę biura Zarządu na dworcu głównym (odjazdowym) w Warszawie.

Kancelarja Zarządu Towarzystwa Kolonij Letnich mieści się w tej części dworca, która skrzydłem swem drewnianym przylega do ulicy Marszałkowskiej, po lewej stronie w drewnianym skrzydle tuż przy murawnej ekspedycji przesyłek nadzwyczajnych, (wejście oznaczono szyldem). Towarzystwo prosi o kierowanie korespondencji pod adresem Warszawa. Dworzec Główny odjazdowy.

Biuro czynne od 18 do 20 codziennie z wyjątkiem sobot i dni świątecznych.

ZARZĄD SAMOPOMOCY KOLEJARZY W OKRĘGU DYREKCJI KOLEI PAŃSTWOWYCH POZNAŃ komunikuje, co następuje:

W celu uzupełnienia ewidencji oraz uniknięcia różnic przy ustalaniu zasiłków Zarząd wzywa członków Samopomocy Kolejarzy F. Z. E. K. do zgłaszania w ich własnym interesie wszelkich zmian dotyczących ich personalij, jak np. zmianę miejsca służbowego, uposażenia, stanu rodzinnego i t. d. do biura Samopomocy w D. K. P. Poznań pokój 37.

Przyznanie zasiłków i zwrotów składek może nastąpić tylko za poprzedniem nadesłaniem wniosku.

Członkowie, którzy wskutek dobrowolnego wystąpienia z Samopomocy Kol. zaprzestali opłacać składki, winni złożyć piśmienną deklarację w celu wykreślenia ich z ewidencji.

Biuro Samopomocy przyjmuje członków wyłącznie od godz. 11-ej do 14-ej.

Pożyczki do wysokości jednomiesięcznego uposażenia potrąca się w 10 ratach miesięcznych, a odsetki w jedenastej racie i to w wysokości 5 i pół proc. od wypożyczonej sumy.

ZARZĄD Przewodniczący Inż. Maliński. Sekretarz Witek.

Pawłowicz Bronisław

syn Antoniego urodzony dnia 24.5 1867 r. w Mińsku ma do odebrania w Redakcji „Maszynisty“ dokumenty kolejowe rosyjskie, wydane przez Syzrano - Wiazemską Droge Żelazną.

PODZIĘKOWANIA.

Niniejszym składam serdeczne podziękowanie Zarządowi Głównemu Z. Z. M. za udzielenie mi pomocy prawnej oraz

P. posłowi Drowi H. Liebermanowi.
adwokatowi w Warszawie

za skuteczną obronę przed Najwyższym Trybunałem Administracyjnym, dzięki której uzyskałem należną mi emeryturę.

Jan Wojtyła

em. pomoc. masz. par. Lublin.

Niniejszym składam serdeczne podziękowanie wszystkim kolegom: maszynistom i pom. masz. Koła Z. Z. M. Kutno, a w szczególności kol. kol. Zielińskiemu i Zakrzewskiemu, którzy przyczynili się do udzielenia mi materialnej pomocy w formie składki koleżeńskiej w dn. 15. 11. rb. Zł. 111.—

Władysław Brunne,

emeryt b. kolei Warszawsko-Wied.

NA RATY bez zaliczki

ZEGARY

ścienne zegarki, pierścionki, koleczki obrączki **CH. GUTMACHER**
ul. Smocza Nr. 21 m. 7, róg Dzielnej.

NOWY WYNALEZEK XX WIEKU

Płaski zegarek!!

Tylko zł. 5.93 (zam. 25)

Wysyłamy pocztą za zaliczeniem elegancki zegarek nikielowy. Chód dźwięczny, na kamieniach. — Wyregulowany do minuty, z gwarancją za dobry chód na 8 lat, 2 szt 11.60 4 szt. 22.68 — 6 szt. 33.60 — Lepszego gatunku 7.75, 9.50, 11.50, 15, 18, 21 i 30 zł. Na rękę z paskiem 10.50, 14, 17, 20, 23, 25, 30 i 35 zł. Z francuskiego nowego złota 15.50, 2 szt. 30, 3 szt. 44 zł. lepszego gatunku: 20, 25, 30, 40, 50 i 65 zł. — Budziki stołowe 11, 15, 17 i 20 zł. Łańcuszki z nowego złota po zł. 1.85, 2.50, 3.50, 4.75 i 5.50. — Za kosztą przesyłki płaci kupujący. — Adres: Skład Zegarm. Józef Jakubowicz, Warszawa, ul. Sienna 27, Oddz. 111.

Firma egzystuje od roku 1900. Nagrodzona wieloma złotymi medalami i krzyżami. Mnóstwo listów dziękczynnych. Z braku miejsca zamieszczamy niektóre:

Nr. 1355) Sz. P. Proszę o wysłanie jeszcze jednego zegarka z fr. nowego złota. Przy tej sposobności mamy zaszczyt podziękować za otrzymane 3 zegarki, z których jesteśmy zadowoleni. — Najbliższych dniach wyśle zamówienie na kilka zegarków.

Prezes, Stanisław Borowicz w Kutnie.

Nr. 1357) W. P. Za przesłane mi dwa zegarki składam Panu serdeczne podziękowanie, gdyż jestem z nich zadowolony, proszę o przysłanie zegarka.
Burkiewicz, Post. Pol. P. w Szczepanowie.

Ceny ogłoszeń: Cała strona 400 zł., ¹/₂ strony 250 zł., ¹/₄ strony 150 zł., ¹/₈ strony 85 zł., ¹/₁₆ strony 45 zł.